

I. DISPOSICIONS GENERALS

MINISTERI D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT

8967 *Ordre ECC/1556/2016, de 28 de setembre, per la qual es modifica l'Ordre ECC/2741/2012, de 20 de desembre, de desplegament metodològic de la Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera, sobre el càlcul de les previsions tendencials d'ingressos i despeses i de la taxa de referència de l'economia espanyola.*

L'Ordre ECC/493/2014, de 27 de març, per la qual es modifica l'Ordre ECC/2741/2012, de 20 de desembre, de desplegament metodològic de la Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera, sobre el càlcul de les previsions tendencials d'ingressos i despeses i de la taxa de referència de l'economia espanyola, va introduir dues innovacions en el càlcul del saldo ajustat cíclicament. En primer lloc, substituïa les sensibilitats cícliques per les semielasticitats i, en segon lloc, actualitzava els nous pesos d'ingressos i despeses utilitzant les dades del període 2002-2011. A més, preveia que els valors de la sensibilitat cíclica de les comunitats autònomes i del conjunt format per l'Administració central incloent-hi la Seguretat Social s'actualitzarien quan la Unió Europea (UE) introduís modificacions en el seu procediment de càlcul, sense perjudici que es poguessin utilitzar quan la Comissió Europea els apliqués en les seves estimacions de saldo cíclic.

De fet, quan es va aprovar l'Ordre ECC/493/2014, de 27 de març, la Comissió Europea ja havia subscrit un conveni amb l'Organització per a la Cooperació i el Desenvolupament Econòmic (OCDE) per tornar a estimar les elasticitats cícliques d'ingressos i despeses. Aquestes noves estimacions van rebre la conformitat del Comitè de Política Econòmica de la UE en la reunió de setembre de 2014.

Finalment, la Comissió Europea, a les seves previsions de tardor de 2014 publicades el 4 de novembre de 2014, ha substituït les elasticitats d'ingressos i despeses que havia estimat l'OCDE l'any 2005 per unes noves elasticitats estimades per l'OCDE l'any 2014.

Aquest canvi de les elasticitats cícliques té una importància molt inferior al que recull l'Ordre ECC/493/2014, de 27 de març, ja que la modificació només afecta les elasticitats cícliques de cada impost i es mantenen la utilització de semielasticitats i els pesos dels ingressos i les despeses que, com a l'ordre anterior, són la mitjana dels pesos dels anys 2002 a 2011.

En conseqüència, els canvis que és procedent introduir a l'Ordre es refereixen exclusivament a dos aspectes. En primer lloc, és necessari substituir el quadre 1 de l'annex 2 de l'Ordre ECC/2741/2012, de 20 de desembre, de manera que apareguin les noves elasticitats cícliques de cada impost, i amb aquestes i els pesos en el PIB dels ingressos i les despeses corresponents calcular la nova semielasticitat d'ingressos, despeses i saldo pressupostari. El resultat d'aquests càlculs és un augment de la semielasticitat que passa de 0,48 a 0,54 fonamentalment per la sensibilitat cíclica més gran de les despeses de desocupació en aquesta nova estimació.

En segon lloc, en el càlcul dels saldos cíclics de les comunitats autònomes es va assenyalar que per a les que reben transferències vinculades als anomenats ingressos tributaris de l'Estat, que inclouen la recaptació de l'Estat per impost sobre la renda de les persones físiques (IRPF), impost sobre el valor afegit (IVA) i impostos especials, s'havia d'atribuir a aquest cistell d'impostos una elasticitat respecte al diferencial de producció d'1,45. El canvi de les elasticitats dels impostos que s'integren en aquest cistell també modifica l'elasticitat d'aquest cistell d'impostos, que passa a ser d'1,42.

D'altra banda, en aquesta Ordre s'especifica de manera pràcticament exhaustiva la relació de fonts de dades que s'han d'utilitzar i el tractament que s'ha d'aplicar als fluxos vinculats al sistema de finançament de les comunitats autònomes.

Aquestes modificacions suposen la substitució de l'annex II de l'Ordre ECC/2741/2012, de 20 de desembre, «Metodologia del càlcul del saldo pressupostari cíclic» per un nou annex II amb el mateix títol.

L'objecte d'aquesta Ordre és detallar la metodologia del càlcul del saldo pressupostari cíclic, incorporar les noves sensibilitats cícliques d'ingressos i despeses i detallar les fonts a utilitzar en aquest càlcul.

Aquesta Ordre s'ha sotmès a tràmit d'audiència pública, de conformitat amb l'article 24.1.c) de la Llei 50/1997, de 27 de novembre, del Govern, en el qual han participat les comunitats autònomes i l'Autoritat Independent de Responsabilitat Fiscal.

L'Autoritat Independent de Responsabilitat Fiscal, en el seu informe sobre la metodologia per al càlcul de les previsions tendencials d'ingressos i despeses i la taxa de referència de creixement de 27 de febrer, va considerar que donava degut compliment a la norma per la qual es preveu una revisió de la sensibilitat al cicle econòmic del pressupost del conjunt de les administracions públiques i va formular diverses recomanacions que s'han atès amb l'excepció d'incloure una sèrie de taules que amb la mateixa estructura del quadre 1 de l'annex II facilités per als diferents subsectors de les administracions públiques (Administració central, comunitats autònomes, corporacions locals i fons de la Seguretat Social), així com per a cada comunitat autònoma els pesos en el total d'ingressos i despeses, dels ingressos i les despeses considerats cíclics i els pesos d'ingressos i despeses en el PIB nacional, o de cada comunitat autònoma. La raó és que l'objecte d'aquesta Ordre és incorporar a l'ordenament jurídic espanyol la metodologia utilitzada per la Comissió Europea per calcular els dèficits estructurals, i per atendre les demandes de transparència de l'Autoritat Independent de Responsabilitat Fiscal basta una relació de fonts a utilitzar i una descripció suficient de les operacions aritmètiques a practicar.

Respecte a les orientacions que va formular l'Autoritat Independent de Responsabilitat Fiscal per adaptar millor la metodologia comunitària a les particularitats de l'economia espanyola, no s'ha atès la petició d'especificar la metodologia del càlcul del saldo cíclic del Servei Públic d'Ocupació Estatal, atès que forma part del subsector de les administracions de Seguretat Social i la Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera, no preveu el càlcul per separat del seu saldo cíclic. Tampoc s'han atès les orientacions sobre fonts estadístiques, ja que la seva aplicació hauria portat a diferències apreciables en el valor de la semielasticitat respecte al que determina la Comissió Europea.

En virtut d'això, d'acord amb el Consell d'Estat, disposo:

Article únic. Modificació de l'Ordre ECC/2741/2012, de 20 de desembre, de desplegament metodològic de la Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera, sobre el càlcul de les previsions tendencials d'ingressos i despeses i de la taxa de referència de l'economia espanyola.

L'annex II de l'Ordre ECC/2741/2012, de 20 de desembre, de desplegament metodològic de la Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera, sobre el càlcul de les previsions tendencials d'ingressos i despeses i de la taxa de referència de l'economia espanyola, «Metodologia del càlcul de la sensibilitat cíclica de les administracions públiques», queda substituït pel nou annex II «Metodologia del càlcul del saldo pressupostari cíclic», que s'insereix a continuació:

«ANNEX II

Metodologia del càlcul del saldo pressupostari cíclic

Secció 1a Càlcul del saldo pressupostari cíclic del conjunt de les administracions públiques

El saldo pressupostari estructural constitueix un indicador central en el marc de supervisió fiscal a la UE que permet atribuir el saldo pressupostari d'un país a dos

tipus de factors: l'automàtic, derivat de les variacions de l'activitat econòmica, i el discrecional, derivat de la política fiscal del govern.

La Comissió Europea va modificar el 2013 la metodologia de càlcul del saldo estructural perquè el seu nou còmput capti amb més precisió el concepte correcte: el saldo estructural és el que s'observaria si l'economia estigués en el seu nivell potencial. Fins ara, la metodologia utilitzada pels països de la UE, entre aquests Espanya, tal com figurava a l'annex II de l'Ordre ECC/2741/72, de 20 de desembre, es basava en el concepte de «sensibilitat» de les finances públiques al cycle econòmic, fet que equivalia a expressar el saldo estructural en percentatge del PIB observat en lloc del PIB potencial. La metodologia revisada per la Comissió Europea implica substituir el concepte de «sensibilitat» pel de «semielasticitat» en el càlcul del saldo pressupostari cíclic, a partir del qual es deriva el saldo estructural i els seus components d'ingressos i despeses. En conseqüència, formalment, es passa de l'elasticitat que en una funció $y = f(x)$ és igual al quocient de variacions percentuals de y i de x ($\% \Delta y / \% \Delta x$), a la semielasticitat que és igual a $\% \Delta y / \Delta x$, és a dir, la variació percentual de y per unitat d'augment de x .

Per descompondre el saldo pressupostari en els seus components cíclic i estructural, seguint la metodologia de la Comissió Europea, primer s'obtenen les semielasticitats dels ingressos i de les despeses públiques.

La semielasticitat dels ingressos ve donada per l'expressió següent

$$\varepsilon_R = (\eta_R - 1) \frac{R}{Y} = \left(\sum_{i=1}^5 \eta_{R,i} \frac{R_i}{R} - 1 \right) \frac{R}{Y} \quad [1]$$

on ε_R és la semielasticitat dels ingressos i η_R l'elasticitat del nivell d'ingressos respecte de l'*output gap* o diferencial de producció (OG), que al seu torn s'obté com a mitjana ponderada de les elasticitats individuals respecte al diferencial de producció de les cinc categories d'ingressos $\eta_{R,i}$ (IRPF, impost sobre societats, impostos indirectes, cotitzacions socials i ingressos no impositius), utilitzant com a pes de cadascun d'aquests la seva participació en el conjunt dels ingressos (R_i/R). Es considera nul·la l'elasticitat dels ingressos no impositius atès que la influència del cycle econòmic sobre aquests no és significativa estadísticament.

La semielasticitat de les despeses (ε_G) és:

$$\varepsilon_G = (\eta_G - 1) \frac{G}{Y} = \left(\eta_{G_u} \frac{G_u}{G} - 1 \right) \frac{G}{Y} \quad [2]$$

on l'elasticitat respecte al diferencial de producció de l'única categoria de despesa sensible al cycle econòmic (despesa en prestacions per desocupació) és la que, multiplicada pel pes de la despesa en desocupació en la despesa total, dóna lloc a l'elasticitat de la despesa agregada.

Per obtenir les semielasticitats dels ingressos i les despeses respecte al diferencial de producció, es resta a les elasticitats η_R i η_G la unitat i es multipliquen per les ràtios d'ingressos-PIB ($\frac{R}{Y}$) i de despeses-PIB ($\frac{G}{Y}$), respectivament, atès que les variables fiscals se solen expressar en percentatge del PIB.

Una vegada obtingudes les semielasticitats d'ingressos (ε_R) i despeses (ε_G) la semielasticitat del saldo pressupostari s'obté per diferència:

$$\varepsilon = \varepsilon_R - \varepsilon_G \quad [3]$$

que multiplicada pel diferencial de producció (OG, expressat com a percentatge del PIB potencial) dóna el saldo cíclic en termes del PIB nominal:

$$\text{Saldo cíclic} = \varepsilon * \text{OG} \quad [4]$$

Finalment, el saldo ajustat del cycle s'obté restant el saldo cíclic del saldo observat, en percentatge del PIB nominal:

$$\text{Saldo ajustat al cycle} = \text{Saldo observat} - \varepsilon * \text{OG} \quad [5]$$

El pas al saldo estructural suposa deduir del saldo ajustat del cicle la diferència entre ingressos i despeses no recurrents, com poden ser els derivats d'un augment dels impostos per al qual se n'anuncia simultàniament la reducció o despeses com les associades a una reestructuració bancària:

$$\text{Saldo estructural} = \text{Saldo ajustat al cicle} - (\text{ingressos no recurrents} - \text{despeses no recurrents}) \quad [6]$$

La Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril, estableix que el càlcul del saldo estructural (i d'altres variables no directament observables) es basi en la metodologia utilitzada per la Comissió Europea. Com a part d'aquesta metodologia, la Comissió Europea facilita els paràmetres per calcular les semielasticitats del saldo pressupostari respecte al diferencial de producció. En el quadre 1 apareixen les sensibilitats cícliques dels diferents ingressos i despeses estimades per la Comissió Europea, i els pesos calculats amb les dades més recents de la comptabilitat nacional en SEC 1995, que difereixen lleugerament dels de la Comissió Europea. El quadre 1 també detalla les operacions necessàries per obtenir el valor de 0,54 que els serveis de la Comissió Europea calculen per a la semielasticitat del saldo públic espanyol. Aquestes operacions es dedueixen de les expressions [1], [2] i [3] després d'arrodonir la semielasticitat obtinguda al segon decimal més proper.

QUADRE 1

Paràmetres d'Espanya per al càlcul de les semielasticitats del saldo pressupostari respecte al diferencial de producció

Conceptes	(A)	(B)	(C)	(D)	(E)	(F)
	Elasticitats ingressos i despeses	Pesos (%) (1)	(A) x (B)/100	Semielasticitats respecte del PIB d'ingressos/PIB i despeses/PIB (C) - 1	Pesos d'ingressos i despeses totals (% PIB) (1)	Semielasticitats d'ingressos, despeses i saldo (D) x (E)/100
IRPF	1,84	18,65	0,288			
Impost sobre societats . .	1,56	8,19	0,343			
Impostos indirectes . . .	1,00	28,78	0,128			
Cotitzacions socials . . .	0,72	34,42	0,248			
Ingressos no impositius . .	0,00	9,96	0,00			
Total ingressos		100,00	1,007	0,007	38,18	0,003
Despesa de desocupació .	-5,83	5,03	-0,293	-1,293	41,18	-0,533
Saldo pressupostari . . .						0,54

(1) Mitjana 2002-2011.

Fonts: Economic Papers 478 i 536 i Ministeri d'Economia i Competitivitat.

En el cas d'Espanya, la Comissió Europea obté un resultat d'una semielasticitat total de 0,54, que és la que s'ha d'utilitzar per calcular els saldos ajustats del cicle mentre la Comissió Europea no modifiqui el període per al càlcul de les ponderacions en el PIB dels diferents ingressos fiscals o l'elasticitat dels diferents ingressos i despeses. Quan es produeixi algun dels canvis anteriors, es tornarà a actualitzar aquest annex II.

Secció 2a Distribució del saldo cíclic del conjunt de les administracions públiques espanyoles entre els seus subsectors

La Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril, encarrega al Ministeri d'Economia i Competitivitat l'elaboració d'un informe que contingui, entre altres informacions, el saldo cíclic de les administracions públiques distribuït entre els seus subsectors.

En aquesta secció es determina el procediment de càlcul del saldo cíclic de quatre subsectors: l'Administració central, les comunitats autònomes, les corporacions locals i la Seguretat Social, així com del subsector format per Administració central i Seguretat Social. La Seguretat Social es pot integrar amb l'Administració central perquè el cicle econòmic afecta conjuntament el sector consolidat. Així, les prestacions per desocupació, única despesa considerada cíclica en les metodologies de la UE i de l'OCDE, es poden finançar indistintament per cotitzacions, impostos o deute de l'Estat.

En aquesta metodologia s'opta per aplicar a cada tipus d'impost les elasticitats que apliquen l'OCDE i la Comissió Europea als impostos espanyols, per motius de simplicitat, transparència, i perquè el seu comportament cíclic és independent del subsector de l'Administració pública que finalment rep els ingressos.

La metodologia en aquest cas és similar a la que descriu per al conjunt de les administracions públiques la secció primera del present annex (expressions [1] i [2]), de manera que es calculen les elasticitats dels ingressos i les despeses de cada subsector com a mitjana ponderada de les elasticitats dels components sensibles a l'evolució cíclica: impostos, cotitzacions socials, transferències associades al sistema de finançament de les comunitats autònomes i prestacions per desocupació. Per obtenir les semielasticitats, a les elasticitats dels ingressos i les despeses calculades així se'ls resta la unitat i el resultat es multiplica pels pesos en el PIB nacional dels corresponents ingressos i despeses de cada subsector, nets de les altres transferències entre administracions públiques. La semielasticitat pressupostària s'obté arrodonint al segon decimal més proper la suma de les semielasticitats d'ingressos i despeses calculada a quatre decimals, per minimitzar el risc que l'arrodoniment de la semielasticitat d'algun ingrés o despesa pugui alterar el valor de la semielasticitat del subsector. Els resultats s'arrodoneixen al decimal més proper de manera que si el cinquè decimal o el tercer són 5, el quart o el segon, respectivament, s'arrodoneixen per excés.

Les transferències associades al sistema de finançament autonòmic que es prenen en consideració per calcular la semielasticitat del subsector Estat i del subsector comunitats autònomes són les que tenen la seva evolució condicionada a algun dels ingressos que es consideren cíclics, això és, els impostos, directes o indirectes. En el període 2002-2008, les transferències de l'Estat a les comunitats autònomes de règim comú associades al Fons de suficiència van estar indicades als ingressos tributaris de l'Estat, mentre que en el període 2009-2011 van estar indicades als ingressos tributaris de l'Estat les transferències associades als Fons de garantia de serveis públics, de suficiència i de cooperació.

Els ingressos tributaris de l'Estat estan constituïts per la recaptació estatal en l'exercici, exclosos els recursos tributaris cedits a les comunitats autònomes, per IRPF, IVA i els impostos especials de fabricació sobre la cervesa, sobre el vi i begudes fermentades, sobre productes intermedis, sobre alcohol i begudes derivades, sobre hidrocarburs i sobre les labors del tabac.

Aquestes transferències que suposen una despesa per a l'Estat i un ingrés per al subsector comunitats autònomes tenen una elasticitat d'1,42, resultat d'arrodonir a dos decimals l'elasticitat mitjana ponderada dels impostos que integren els ingressos tributaris de l'Estat utilitzant com a pesos el pes mitjà del període 2002-2011 de la recaptació de cada impost en els ingressos tributaris de l'Estat i com a elasticitats 1,84 per a l'impost sobre la renda de les persones físiques i 1 per a tots els altres impostos.

L'import a computar d'aquestes transferències associades al sistema de finançament autonòmic és el que resulta de la liquidació anual del sistema de finançament, és a dir, el rendiment definitiu dels recursos que l'integren. La divisió d'aquest import pels ingressos o les despeses anuals del subsector corresponent i la posterior mitjana d'aquests percentatges permeten calcular el pes mitjà en la despesa de l'Estat i en els ingressos de les comunitats autònomes.

Per calcular la semielasticitat de l'agregat format per Estat i Seguretat Social, el total de despeses i ingressos de l'agregat s'obté sumant ingressos i despeses i deduint dels ingressos i les despeses totals que resultin les transferències i els pagaments per interessos entre Estat i Seguretat Social.

Una vegada calculada la semielasticitat pressupostària de cada subsector per diferència de les semielasticitats d'ingressos i despeses, el seu producte pel diferencial de producció dóna la mesura del saldo cíclic de cada subsector (expressió [4]). El diferencial de producció que s'ha d'utilitzar en tots els casos és el calculat per a l'economia nacional en el seu conjunt.

El saldo cíclic del conjunt de les corporacions locals s'ha de calcular aplicant els mateixos procediments descrits per a les comunitats autònomes. Amb aquesta finalitat s'utilitzen el diferencial de producció nacional i les elasticitats d'ingressos i despeses del quadre 1 de la secció primera i els pesos d'ingressos i despeses que es deriven de les xifres de la comptabilitat nacional.

Secció 3a Càlcul del saldo cíclic de cada comunitat autònoma

La Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril, obliga que cap Administració pública incorri en dèficit estructural, fet que implica que l'exercici metodològic de distribució del saldo cíclic (i estructural) entre les diferents administracions públiques no s'ha de limitar a la distribució dels saldos esmentats entre els subsectors analitzats a l'apartat anterior, sinó que es tracta de dissenyar una metodologia vàlida per a totes i cadascuna de les comunitats autònomes espanyoles, la qual cosa dificulta addicionalment la tasca atès l'elevat nombre d'administracions i les diferències en les seves estructures d'ingressos tant entre si com en el temps (com a conseqüència de les modificacions del sistema de finançament autonòmic).

L'aplicació concreta de la metodologia descrita al cas de les comunitats autònomes considerades individualment planteja les qüestions del càlcul de les elasticitats dels impostos d'aquestes administracions públiques i de l'aplicació del cicle econòmic nacional a cada comunitat autònoma.

Sobre això, s'ha d'assenyalar que l'estimació de les elasticitats dels impostos de les comunitats autònomes, a més de difícil per la seva evolució històrica curta i inestable, com a conseqüència dels canvis del sistema de finançament autonòmic al llarg del temps (amb substitucions freqüents de transferències de l'Estat per impostos), augmentaria extraordinàriament la complexitat del càlcul, sense obtenir, a canvi, guanys significatius de precisió. La sensibilitat cíclica d'un determinat component de la despesa o de l'ingrés depèn de la seva naturalesa i no del territori en què es realitzi o es recapti. L'existència d'algunes diferències en la normativa tributària per territoris no justifica l'aplicació de diferents elasticitats per prendre-les en consideració. En conseqüència, la influència del cicle en els comptes d'una administració o un subsector de l'Administració pública ve determinada per les diferents estructures d'ingressos i despeses. Les administracions en què tinguin més pes les partides més sensibles al cicle, com per exemple l'impost sobre la renda de les persones físiques, tindran un saldo cíclic amb oscil·lacions més grans.

Quan es passa del nivell del conjunt de les comunitats autònomes al de cada comunitat autònoma, s'ha de modificar l'elasticitat associada a les transferències que les comunitats autònomes fan al Fons de Garantia o reben d'aquest. En efecte, el Fons de Garantia es forma amb les aportacions de les comunitats autònomes de règim comú pel 75% dels seus recursos tributaris cedits en termes normatius a les comunitats autònomes i amb l'aportació de recursos addicionals de l'Estat. De la

comparació de l'aportació de cada comunitat autònoma al Fons de Garantia i la seva participació en aquest Fons de Garantia resulta un saldo que es tradueix en una transferència positiva o negativa per a la comunitat autònoma.

S'ha calculat l'elasticitat d'aquestes transferències durant els anys 2009 a 2011 com la mitjana ponderada de l'elasticitat de tots els recursos que l'integren. Els pesos utilitzats són el pes mitjà en aquests tres anys en els recursos del Fons de Garantia de les transferències de l'Estat, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i dels diferents impostos indirectes. L'elasticitat de les transferències de l'Estat és d'1,42; la de l'IRPF, d'1,84, i la dels impostos indirectes, d'1. El resultat del càlcul de l'elasticitat de les transferències associades al Fons de Garantia és d'1,38 després d'arrodonir-la a dos decimals.

L'import de les transferències a utilitzar en el càlcul de les semielasticitats és la transferència del o al Fons de Garantia que resulti cada any de la liquidació anual del sistema de finançament. Cada any i per a cada comunitat autònoma aquestes transferències s'han d'integrar, segons que correspongui, en els seus ingressos o despeses i s'ha de calcular el pes mitjà en els ingressos o en les despeses de cada comunitat autònoma per al període 2002-2011. Per a les comunitats autònomes que uns anys hagin estat receptores de transferències i altres anys hagin transferit recursos al Fons de Garantia s'ha de calcular per separat el pes de les transferències en els ingressos o despeses anuals i posteriorment s'ha de calcular el seu pes mitjà tant en ingressos com en despeses.

S'atribueix una elasticitat d'1,42 a la resta de transferències rebudes amb càrrec als fons de suficiència i de cooperació. L'import anual d'aquestes transferències a utilitzar en el càlcul del seu pes mitjà en els ingressos és el que resulti per a cada any de la liquidació anual del sistema de finançament.

Pel que fa a les elasticitats de la despesa, s'ha d'assenyalar que l'única despesa que es considera cíclica en les metodologies de la UE i de l'OCDE és la de les prestacions per desocupació. Les comunitats autònomes fan un petit percentatge d'aquesta despesa, però no hi ha dades públiques que permetin distribuir aquesta despesa entre comunitats autònomes. Provisionalment i mentre no es disposi del desglossament per comunitat autònoma, la despesa feta pel conjunt de les comunitats autònomes s'ha de prorratejar entre aquestes proporcionalment a la despesa feta per cada comunitat autònoma en prestacions socials diferents de les transferències socials en espècie (D62).

Pel que fa a la possible divergència que hi pugui haver entre el cicle econòmic de cadascuna de les comunitats autònomes i el nacional, que exigiria una estimació separada per a aquell, s'ha d'assenyalar que l'evidència empírica disponible posa de manifest l'existència d'un elevat grau de sincronia entre tots dos cicles i que, a més, aquesta sincronia ha augmentat en els últims anys.

En definitiva, en el càlcul del saldo cíclic de cada comunitat autònoma, per raons de la simplicitat i transparència que ha de tenir una regla fiscal, s'han d'utilitzar les mateixes elasticitats i diferencial de producció que a escala nacional. És necessari recordar que en aquest annex s'analitza la metodologia de càlcul de les semielasticitats cícliques de cada comunitat autònoma, que constitueix el primer pas per calcular el saldo cíclic, multiplicant la semielasticitat esmentada (que es pot prendre com a fixa durant un període més o menys prolongat de temps) pel diferencial de producció que es calculi cada any.

Les semielasticitats cícliques dels ingressos i les despeses de cadascuna de les comunitats autònomes s'han de calcular a partir de les dades de l'execució pressupostària de 2002 a 2011, preferentment en comptabilitat nacional. Dins dels ingressos, s'han de considerar, juntament amb els impostos propis i cedits, les transferències rebudes de l'Estat i vinculades al sistema de finançament autonòmic. A aquestes transferències se'ls ha d'atribuir com a elasticitat la que resulta dels impostos de l'Estat que conformen els ingressos tributaris de l'Estat, és a dir, 1,42. Als efectes del càlcul de la sensibilitat cíclica del País Basc també s'han de prendre

en compte els ingressos recaptats i les despeses fetes per les diputacions forals d'Araba/Álava, Gipuzkoa i Biskaia.

Secció 4a Fonts de dades

El criteri d'utilització de fonts és donar prioritat a les fonts en comptabilitat nacional i utilitzar subsidiàriament altres fonts. D'altra banda, les dades que s'han d'utilitzar són les estimades segons el Sistema Europeu de Comptes de 1995 tant per raó de disponibilitat de les dades com de consistència, ja que l'OCDE ha estimat les semielasticitats a partir de dades obtingudes segons el Sistema Europeu de Comptes 1995.

Les dades que s'han d'utilitzar i les seves fonts són les següents:

– PIB nominal per a Espanya i per a cada comunitat autònoma, en la comptabilitat nacional base 2008 i en la comptabilitat regional base 2008 que publica l'Institut Nacional d'Estadística.

– Comptes dels subsectors de les administracions públiques en comptabilitat nacional i transferències entre subsectors, disponibles en els quadres comptables 2000-2012 de la comptabilitat nacional d'Espanya. Base 2008 que publica l'Institut Nacional d'Estadística.

– Pagaments d'interessos entre subsectors i despesa en prestacions per desocupació, disponibles a la base de dades d'Eurostat en el Sistema Europeu de Comptes 1995.

(Els pagaments per transferències i interessos entre subsectors són necessaris per consolidar Administració central amb Seguretat Social).

– Comptes regionals anuals per als anys 2002 a 2011 que publica la Intervenció General de l'Administració de l'Estat. Aquestes publicacions de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat ofereixen els comptes de cada comunitat autònoma en comptabilitat nacional.

Aquesta font s'utilitza per calcular el total d'ingressos i despeses de cada comunitat autònoma i dels seus ingressos per cotitzacions socials, i els rendiments definitius per impostos indirectes, impost sobre la renda de les persones físiques i, si s'escau, impost sobre societats.

Les prestacions de desocupació s'han de prorratejar entre les comunitats autònomes en funció de la seva despesa en prestacions socials diferents de les transferències socials en espècie (D62) que recullen els comptes regionals anuals.

En el cas de les transferències associades al finançament autonòmic cada any i dels ingressos per impost de la renda de les persones físiques de 2011, els comptes regionals no en detallen la composició, per la qual cosa és necessari recórrer a la font número cinc, següent.

– Informes sobre el finançament definitiu de les comunitats autònomes a través del sistema de finançament. Les dades de les transferències de cada any del període estan disponibles en aquests informes que ha publicat primer la Direcció General de Coordinació Financera amb les Comunitats Autònomes i amb les Entitats Locals i posteriorment la Secretaria General de Coordinació Autonòmica i Local. Aquesta informació s'ha d'utilitzar també per obtenir els rendiments definitius per IRPF de les comunitats autònomes el 2011 ja que aquesta dada no apareix desglossada en els comptes regionals.

Finalment, queden pendents dos grups de dades, les del conjunt format pel Govern Basc i les diputacions forals i les dades d'ingressos per impost sobre societats de la Comunitat Foral de Navarra. Les fonts per a aquestes dades serien:

– Per als ingressos per impostos de societats i per impost sobre la renda, les publicacions «Hisendes autonòmiques en xifres» que ha publicat la Secretaria

General de Coordinació Autònoma i Local per al període 2002 a 2011, disponible a la pàgina web del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques.

– Per al conjunt format pel Govern Basc i les diputacions forals, les dades del total d'ingressos i despeses i d'ingressos per impostos indirectes són les dades d'execució pressupostària de la Comunitat Autònoma del País Basc consolidades per capítols que publica l'Institut Basc d'Estadística. Les dades d'impostos directes desglossades en impostos sobre la renda i sobre societats, no disponibles en aquesta font, es prenen de la font anterior.»

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

Aquesta Ordre entra en vigor l'endemà de la publicació al «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 28 de setembre de 2016.–El ministre d'Economia i Competitivitat, Luis de Guindos Jurado.